

Fiscalitate

Acest **curs** prezintă **Fiscalitate**.

În acest PDF poți vizualiza cuprinsul și bibliografia (daca sunt disponibile) și aproximativ două pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site conține un fișier, într-un număr total de **23 pagini**.

Fișierele documentului original au următoarele extensii: docx.

Extras

1. Fiscalitatea este „un instrument eficient în serviciul unei politici care se traduce printr-o anumită viziune asupra vieții în comun, organizată de către componente ale puterii specializate în gestionarea serviciilor publice pentru a căror bună funcționare este necesară colectarea unor resurse financiare.” Aceste resurse financiare sunt destinate acoperirii cheltuielilor generale ale societății.

2. Sistemul fiscal este structurat pe trei componente interdependente: impozitele și taxele ca venituri ale statului, mecanismul fiscal și aparatul fiscal.

3. Impozitele și taxele reprezintă veniturile bugetului de stat care provin de la persoane juridice și fizice. În momentul încasării lor, impozitele și taxele nu au o destinație specială. După încasarea lor, sunt utilizate în vederea efectuării cheltuielilor publice pentru realizarea funcțiilor și sarcinilor puterii și instituțiilor sale. Impozitele și taxele, ca și componente tot mai importante ale vieții economice, reprezintă fundamentul și motivația pentru care se constituie fiscalitatea.

4. Din punct de vedere structural, impozitele și taxele au fost împărțite în funcție de clasificarea bugetară a veniturilor, respectiv ordinea în care acestea au fost așezate în bugetul de stat și în bugetele locale. Astfel, impozitele se împart în impozite directe și indirecte, care sunt recunoscute ca venituri fiscale curente.

5. „Impozitul este direct atunci când cel care îl suportă efectiv și în mod real din venitul său, numit „suportătorul” impozitului, cunoaște direct și nemijlocit mărimea acestuia. Impozitele directe sunt impozitele percepute „direct” de la persoanele fizice și juridice, obligate prin lege la plata acestora.”

Principalele trăsături ale impozitelor directe:

- sunt nominative și cad în sarcina unei persoane fizice sau juridice;
- se stabilesc în funcție de averea sau veniturile contribuabililor, persoane fizice sau juridice;
- au un quantum și termene de plată precis stabilite, acestea fiind cunoscute din timp de către contribuabili;
- subiectul și plătitorul impozitului sunt una și aceeași persoană (excepție impozitul pe veniturile de natură salarială);
- se calculează pe bază de documente.

În categoria impozitelor directe sunt cuprinse: impozitul pe profit, impozitul pe salarii, impozitul pe clădiri, impozitul pe terenurile agricole ale populației, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa de timbre

6. Impozitele indirecte sunt percepute cu ocazia vânzării unor bunuri sau prestări de servicii (transport, spectacole, activități turistice și hoteliere, etc.). În cazul impozitelor indirecte, plătitorul, așa cum este stipulat prin lege, este consumatorul final. Dintre impozitele indirecte se pot enumera, ca fiind mai

importante, următoarele: taxa pe valoare adăugată, accizele, taxele vamale.

7. Mecanismul fiscal reprezintă ansamblul de metode și tehnici de impunere privind veniturile fiscale ale statului precum și instrumentele impunerii. „Practica fiscală cunoaște două metode de impunere (1) impunerea în sumă fixă și (2) impunerea în cote procentuale.”

8. Aparatul fiscal decurge din însăși legile care reglementează impozitele și taxele. Statul îndeplinește sarcinile fiscale prin instituțiile autorității publice (Parlament și Guvern).

9. Politica fiscală cuprinde ansamblul deciziilor, prin care se realizează modelarea esențială a sistemului fiscal și se asigură funcționarea acestuia, în scopul atingerii obiectivelor dorite.

Politica fiscală reprezintă un ansamblu de instrumente de intervenție a statului, generate de procese financiar fiscale specifice: formarea prin impozite și taxe a veniturilor fiscale, alocarea cheltuielilor fiscale, asigurarea echilibrelor fiscal. Politica fiscală poate avea obiective diferite, și anume:

- determinarea agenților economici spre crearea investițiilor în anumite domenii;
- creșterea calității și a concurențialității produselor;
- stimularea exportului;
- protejarea mediului înconjurător etc.

Politica fiscală este legată și de politica socială, unele obiective sociale fiind îndeplinite, prin luarea măsurilor cu caracter fiscal, cum sunt: reduceri de impozite și taxe, scutiri, utilizarea unor deduceri din materia impozabilă.

9. Rolul cel mai important al impozitelor se manifestă pe plan financiar, deoarece aceasta constituie mijlocul principal de procurare a resurselor financiare necesare pentru acoperirea cheltuielilor publice.

La introducerea unui impozit, se cere ca acesta să aibă un randament fiscal ridicat, să fie stabil și elastic. Un impozit este considerat stabil atunci când randamentul rămâne constant de-a lungul ciclului economic

În ceea ce privește elasticitatea impozitului, aceasta presupune ca impozitul să poată fi adaptat în permanență necesităților de venituri ale statului.

10. Pe plan social, rolul impozitelor se concretizează în faptul că prin intermediul lor statul procedează la redistribuirea unei părți importante din PIB între clase și pături sociale, între persoanele fizice și cele juridice. Astfel, prin intermediul impozitelor și taxelor, statul preia la buget între trei și patru zecimi și chiar mai mult din PIB în țările dezvoltate, în timp ce în țările în curs de dezvoltare preia între două și trei zecimi.

11. Rolul politic al impozitelor, se poate spune că prin politica fiscală promovată de unele state se urmărește realizarea unor obiective de ordin social-politic.

12. Legătura dintre contabilitate și fiscalitate diferă între statele membre ale Uniunii Europene.

- trei tipuri de relații contabilitate - fiscalitate:

a) dependența contabilitate - fiscalitate are în vedere:

o independența sau ușoara dependență (de exemplu: Danemarca, Olanda)

o dependența fiscalității de contabilitate (majoritatea țărilor, de exemplu: Austria, Belgia, Germania, Franța, Italia, Spania, Marea Britanie);

o dependența contabilității de fiscalitate (de exemplu: Grecia);

